

Sygnatura akt VI Ka 343/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia **13 czerwca 2014** r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach, Wydział VI Karny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący SSO Grzegorz Kiepura (spr.)

Sędziowie SSO Marcin Mierz

SSR del. Małgorzata Peteja-Żak

Protokolant Marzena Mocek

przy udziale Elżbiety Ziębińskiej

Prokuratora Prokuratury Okręgowej

po rozpoznaniu w dniu 13 czerwca 2014 r.

sprawy **M. D.** ur. (...) w K.,

syna J. i B.

oskarżonego z art. 178a§1 kk

na skutek apelacji wniesionej przez oskarżyciela publicznego

od wyroku Sądu Rejonowego w Gliwicach

z dnia 4 marca 2014 r. sygnatura akt III K 53/14

na mocy art. 437 kpk, art. 438 kpk, art. 624 § 1 kpk

1. zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób, że uchyla rozstrzygnięcie zawarte w punkcie 3;
2. w pozostałym zakresie zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy;
3. zwalnia oskarżonego od uiszczenia kosztów procesu za postępowanie odwoławcze, wydatkami obciążając Skarb Państwa.

Sygn. VI Ka 343/14

UZASADNIENIE

Apelację od wyroku wywiódł prokurator, który zaskarżył orzeczenie w całości na niekorzyść oskarżonego podnosząc zarzut obrazy prawa materialnego – art. 63 § 2 kk, polegającej na zaliczeniu na poczet orzeczonego środka karnego w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych okresu zatrzymania prawa jazdy od dnia 20 października 2013r., podczas gdy oskarżony nie posiada prawa jazdy. W oparciu o podniesiony zarzut odwołujący się wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez wyeliminowanie pkt 3 wyroku, doprecyzowania pkt 2 poprzez wskazanie, iż orzeczony środek karny liczy się od dnia uprawomocnienia wyroku, a w pozostałym zakresie o utrzymanie wyroku w mocy.

Apelacja okazała się zasadna o tyle, iż w wyniku jej wniesienia zaskarżony wyrok należało zmienić poprzez uchylenie rozstrzygnięcia zawartego w pkt 3 zaskarżonego wyroku, opartego o przepis art. 63 § 2 kk. Sąd pierwszej instancji, wbrew wywodom apelacji, nie dopuścił się jednak obrazy prawa materialnego, a błędu w ustaleniach faktycznych. Sąd ustalił, że oskarżonemu zatrzymano prawo jazdy, tymczasem oskarżony prawa jazdy nie posiadał (k.7 – verte, k.9). Tym samym zaliczenie oskarżonemu na poczet orzeczonego środka karnego zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych okresu zatrzymania prawa jazdy nie było wynikiem obrazy prawa materialnego, tylko konsekwencją błędu w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, mającego wpływ na jego treść. Obraza prawa materialnego polega bowiem na jego wadliwym zastosowaniu (lub nie zastosowaniu) w orzeczeniu opartym na prawidłowych ustaleniach faktycznych. Bezzasadny okazał się wniosek apelacji dotyczący „doprecyzowania” pkt 2 wyroku poprzez wskazanie, iż orzeczony środek karny liczy się od dnia uprawomocnienia wyroku. Przepis art. 9 § 2 kkw jednoznacznie określa z jaką chwilą wyrok staje się wykonalny, a co zatem idzie od jakiej daty należy liczyć okres wykonywania środka karnego. Kwalifikacja prawna czynu przypisanego oskarżonemu jako występku z art. 178a § 1 kk nie budzi wątpliwości, a wymierzona kara 4 miesięcy ograniczenia wolności oraz środek karny określony w art. 42 § 2 kk są adekwatne tak do stopnia zawinienia, jak i do stopnia społecznej szkodliwości czynu. Rozstrzygnięcie o kosztach procesu za postępowanie odwoławcze ma swoje uzasadnienie w treści art. 624 § 1 kpk.

Z tych względów orzeczono jak na wstępie.